

ми, а чого галети; востатках.
 В. себе так обдірає
 наша Русь соціалістич. Виннігу умна доля ку назвис тисяч долали, а нарід Комарно, поборотись їхня темновпочате дірозпущеній — люде або али його як кооперативані і в Ве, що вони глійдями та ошних деороною наи мають е штор, коц, аби в наані зарібнибацуть, що від котрих
 пов свів новітнього гора і тала а. Дармо, українського х інституцільно - украворчости те, ської нації, цю просту перетворив складні форі українські ської музики згукам і підняв Шевченка. народної Шевченка — демократом. ків народної демократіамя нашого нли як слід і обовязок. ішими плябік. Призви наверхати. ти. н біжить ся каа готова. вим конем. тра читала пала. на асфальт), длами і бають, а з неї носити бунт ть ковбаса, Мо Амстель. Моя паша

ролі нашого театру і музики — як великих шаблів в українському відродженю на російській Україні в найсумнішу і найтяжшу епоху життя народу — від 70 до 90-х років минулого століття. І там більше виростало перед нами імя Лисенка, що то він був тут одним з найвидатніших діячів, що він розвинув ся і зробив для української нації своє велике діло переважно саме в ці сумні роки.

Микола Лисенко помер 6 листопада у Києві. Виносил і ховали його 10 та 11 листопада, і похорою обернувся в величезну українську демонстрацію. Деякі сотвінків — від різних українських і не-українських товариств, інституцій і редакцій, від селян і робітників — людей з різних суспільних шарів, пидесят тисяч народу за домовною, і чисто український кольорит усього. То значить, що українська думка виросла до цонятя думки справжньої нації, що українство вже і в містах не секта, не жменя людей, а суспільна маса, що приваблює до себе з великою силою несповідомі ще і навіть і не-українські шари населення. Ще перед сімома роками, до революції, був цілком неможливий такий дійсно величавий похорон українського діяча, навіть такого як Лисенко. І тільки після великої роботи революцій і завдяки її могли зібратись в листопаді 1912 року перед домовною великою музика України пидесят тисяч людей різних громадських шарів. Цим демонстраційно-торжественним похороном українська нація склала просто в покровлене страшне обличчя хунтанів з „істинно-руського“ табору і тим, хто зневірив ся в відроджені рідного народу, що нарід український не тільки живий, — він бадьорий і міцний і почув себе уже нацією. Бо хто змія і спромагаєть ся живлово на таке вшанованні своїх заслужених діячів — той варт називати великою живою нацією.

Галицьке робітниче товариство „Воля“ і робітники з Нижньодніпровських майстерень в Катеринославі приклонились перед тілом нещодаж жалобними телеграммами, а робітники Києва співали в похоронних хорах. І ці почуття жалю і суму, які висловили таким чином наші товариші в Галичині і російській Україні — то почуття цілого українського пролетаріату, того великого націоналіста сучасної буржуазної культури, який візьме з неї для свого будучого соціалістичного суспільного порядку все що чисте і непорочне, а серед нього і ясні згуки пісні і музики Лисенка.

Іван Гилька.

До українського пролетаріату.

З балканської війни старають ся скористати різні європейські держави і для себе з тої нагоди щось виснажити. Через те витворило ся загальне непевне положення, а суперечности деяких держав заострили ся так, що головно говорить ся про можливість війни між ними.

У такій хвилині українська соціал-демократична партія мусить сказати своє слово, тим більше, що змішав тут Австрія і Росія, держави, в яких живе український пролетаріат, котрий мусить брати участь в есентуальній війні. А на випадок війни Австрії з Росією — тереном боїв стала би країна, замешкана українським народом.

З огляду на се, Екзекутивний Комітет української соціал-демократичної партії вважав свої організації скликати в тій справі демонстраційні віча і предлагати під дискусію і ухвалу отсю резолюцію:

Український пролетаріат протестує з цілою рішучістю проти оружного змішування ся Австрії до справ балканських народів. Нічо не оправдує унормована відносин між балканськими державами і Австрією і взаїмне уладнаня інтересів воєнною розправою, — противно, уладненя тих інтересів і забезпеченя мирного розвою культурного обох сторін можливе лише в мирній дорозі.

З другої одначе сторони, бачучи можливість австрійсько-російської війни, українська соціал-демократична партія певна, що український пролетаріат не дасть ся захопити кличима, з якими на случай такої війни певно будуть звертати ся до нього класи, ворожі його інтересам, і заявляє, що в тім випадку одинокою для українського пролетаріату рішаючою буде обставина: розгром російського царату, відвічного ворога пролетаріату і торми всіх народів, що замешкують російську імперію.

Тому український пролетаріат подасть руку революційному пролетаріату усеї Росії, щоби з тої війни, хоч початої не в імя інтересів пролетаріату, зробити триумф визволення здавленого царатом пролетаріату і освободження поневоленних народів Росії.

З того згляду кожного ворога царату стріне український пролетаріат як свого союзника.

Львів, дня 5 листопада 1912.
 Екзекутивний Комітет
 Української Соціал-демократичної Партії.

Чи відновили Ви передплату на „Р. Н.“?

Майнери Бельгії.

Бувний страйк майнерів Англії, поставив борбу на ціловом пову стуній і показав, що тільки заллані робітники в поодичну і економічну організацію можуть добитись такого результату, якого вони бажать. За майнерами Англії пішли і майнери других країв. На днях закінчив ся зїзд майнерів Бельгії. На сім зїзді постановили вони добитись: 1) мінімальної платні для всіх робітників, занятих в копальнях, 2) 5-ти днівного тижня праці, 3) хто був зайнятий цілий час в копальнях має мати право до кінця життя побирати по 360 франків річної пенсії. І доки держава і капіталісти не забезпечать робітникам асеруацію на житя і забезпеченя на старість, доти вони не дадуть спокую істнована державному промисловю.

„Ми витворюємо багатствами куем життя, і домагаємось щастя і безжурного життя на старі літа“... — говорять бельгійські майнери.

Але як англійські так і бельгійські робітники розуміють, що подібні жаданя не можливо здобути, опираючись тільки на фахових союзвах і страйкової касі, а треба до сего і політичної партії, — партії пролетаріату, партії, котра стремить до соціалізму; і бачучи се робітники, стали зановняти ряди сеї партії.

Ічим буде сильніша звяз між фаховими організаціями і соціалістичною партією, тим ближша буде побіда робітників, побіда над капіталізмом.

Віче в Монреалі.

Віче, котре було проголошене на день 17 листопада в Монреалі, з причини непогоди відбуло ся в гали на 425 Фронтенак. У вічу взяло участь споре число народа і галя була виновнена по береги. Вічем провадив т. Морганті а секретарював т. Дмитришин.

Від російських соц. революціонерів промовляли тт. Похоч і Осипів, від польських соціалістів т. Квятковский, а від українських т. Гнида, котрий докладно змалював війну на Балкані та австрійсько-російське острено азуб на балканський півостров.

При кінці тов. Гнида відчитав резолюцію, котру зібрані прийняли з великим одушевленям.

Віче закінчилося о 7 год. вечером відспіваням революційних пісень.

І монреальський пролетаріат стає трясти царськими тронами і коронами, вставляючи в гору свій революційний прапор, під котрим з його визволеня з пуг капіталізму.

Резолюція.

Зваживши, що на балканському півострові провадить ся тепер жорстока і дика війна,

зваживши, що ся війна не з інтересі робочих мас, а з інтересі захланних капіталістів, зваживши, що як всі інші,

так і ся війна тяжить фінансово тільки на плечах робочого люду і що тільки робітники примушені наставити свої груди на кулі та бігнети, а торетка капіталістів, в інтересах котрих ведеть ся різнина, стоять здалека і острять тільки зуби на добучу, зваживши дьяльше, що австрійське правительство своїми інтригами довело до сеї війни а тепер бажав зміцнитись тоже в сю різню, ми, австро-угорські емігранти, зібрані на вічу в Монреалі, Кве. дня 17 листопада, заявляємо свій гримкий і рішучий протест проти війни і варварського залагожування спорів балканських народів.

Виразяємо свій протест проти висланя на війну робітників; хай в війні беруть участь різники - царі, князі, капіталісти та торговці, бо війна ведеть тільки виключно в їхніх інтересах. Хай вони стинають собі голови та подірвляють груди.

Колиб Австрія виповіла котрій державі війну і відслала там наших братів робітників, — ми визнаємо всі народи, що замешкують Австрію, аби відняли свої руки від праці і виступили на генеральний страйк, а ми зі своєї сторони поспішимо їм з помоцою.

Визнаємо наших братів робітників, котрих мусом женуть на різню [війну], аби не уживали свогоого оружя проти братів робітників в т. зв. „ворожих“ арміях, а щоби звернули свою озброю проти своїх „рідних“ гнобителів, котрі ними командерують.

В. Морганті, пресд.
 А. Дмитришин, секр. віча.

Інтернаціональний Мітінг протесту.

Дня 24 листопада відбувся в Винніпегу в Гранд Опера House Інтернаціональний Мітінг для запротестованя проти війни на Балкані. Предсідателював т. Тинінг.

По відкритю мітінгу і короткій мові, зібрав голос т. Гуп, котрий в чудовій промові докладно схарактеризував війну і її наслідки для працюючого люду. О після виступали ще бесідники в мові: українській, польській, жидівській, російській та латвійській. Всі бесідники принимала публіка гримкими оплесками.

При кінці мітінгу відчитано резолюцію, котру присутні прийняли піднесеням ся з крисею.

Резолюція.

Ми, робітники і робітниці Винніпегу зібрані сьогодні на мітінгу, для запротестованя проти війни і мілітаризма, одноголосно приймаємо слідуючу резолюцію:

Балканська війна знова приносить нам розпуку і спустошеня. Через кілька тижнів вврізано і винищено сотки тисяч народа. В безчисленних домах воюючих народів наступило розчарованя і страшна буджа. Наслідства, котрі слідують по війні, рівнають ся спустошеню самої війни. Циві сучасних воєн доходить до аномальних гранінь, а побільшеня податків являєть тяжким тягарем на плечах народа. Подступ нагода понадає на довгий час в застій. Штука і наука розвивають ся, а зановоуа жорстокість і темнота Ми заявляємо, що війни викликає пидукоа класа капіталістів тільки в своїх власних інтересах, котри вирочно підкоджає вірид до війни в цілі збільшеня своїх визисків. Ми дьяльше заявляємо, що всі титарі війни в більшій степені спадають на робітників, котрі тільки задля інтересів капіталістів зостають ранені та убивані.

Тому ми уживаємо всіх засредств, аби прикостити війну так швидко, як в будучині, а щоби провеести се в житя, ми ставимо в резолюцію до прийняті слідуючі перні кроки:

- 1) Будемо безнастанно розвивати і освідомлювати наших робітників в дуєї антімілітаристичнім.
- 2) Строго виступати і не допускати до збільшуваня армії і фальоти.
- 3) Будемо виступати проти руху так званих „бой скавтів“.
- 4) Провадити агітацію за інтернаціональною солідарністю робітничої класи.
- 5) Будемо валити перні причини війни і конкуренційну систему а старатись мемо замінити її в спетому соціалістичну.

Також заявляємо, що будемо ширити сю резолюцію між широкими масами робітництва.

Венкувер, Б. К.

Наш відділ перепрацає ті відділи, котрі номінували кандидатів до нового Ц. З. Ф. У. С. Д. Канади, а просить, щоби вони оповістили в „Р. Н.“ чи можна поручити тим людям урядованя Федерациі. Ми не хочемо бути сліпими, а повиннісьмо знати, кого утверждати до Ц. З.

Новий Ц. З. повинен бути вибраний через голосованя всіми членами Ф. У. С. Д. Канади поки збере ся зїзд а не одним чоловіком. Се противне інтернаціональному соціалізму.

Ухвалено одноголосно на засіданю Тов-а „Борби“ 20 пад. 1912.

В виду того, що „Рада Сімох“ Тов-а ім. Мир. Січинського, оголосила дати своє справозданя лише партійному зїздові,

В виду того, що „Рада Сімох“ заявляє перед цілою Канадою, що все зробила чесно і чесно закінчить своє діло,

Ми припоручаєм всім відділам Ф. У. С. Д. Канади, щоби як найкорше скликали новий зїзд, на котрім установаб ся новий Ц. З. а „Рада Сімох“ далаб справозданя о тих розтратах гроша з фонду Тов-а Січинського, котрий набрив тільки шуму на цілу Канаду. І коли члени „Ради Сі-

мох“ винні, то не лише вони повернуть гроші до каси Тов-а, але й понесуть кару, яку наложити на них партійний зїзд.

Ухвалено одноголосно на засіданю Тов-а „Борьба“ 27 пад. 1912.

Д. Франт, сек.
 П. Перейма, пресд.

КРАЗВИЙ ЛІКАР
 Dr. G. KALICHMAN
 спеціаліст венеричних хоріб, як сифіліс і т. ін. внутрішних, хірургичних і жіночих. Операції виконує при помозі електрики. Мешкає і ординує: 453 Selkirk Ave. Телефон: Ст. Джонс 1772.

Роблю на змовчелні різного рода женські убраня і весільні сукні. Маю на складі готові сукні і капелюхи для женщин та сорочки, светри і т. д. для мужчин.

Miss O. BROWN
 579 Selkirk Ave.
 Winnipeg.

Dr A. SILVERMAN
 Русько-польський лікар. Спеціаліст венеричних, наскірних і внутрішних недуг. Лічить також всякі недуги жіночі.
 Ординує в офісі на: 395 Selkirk Ave. Телефон: St. John 1716.

MAPLE LEAF CAFE
 864 MAIN ST.
 PHONE: 159 ST. JOHNS.
 The best restaurant in North Winnipeg, open day and nights. Good, healthy meals at 25 cents. Special orders. \$5.00 meal ticket for \$4.00. Ice cream parlor, soft drinks.

DR. T. G. MOXNES
 ДЕНТИСТ.
 620 1/2 Main St. Winnipeg.
 Двері з Loggan Ave. Витягає зуби без болю. — Говорить по польськи і німецьки.

Календарі на 1913 Календарі!
 замовляйте завчасу поки єще не вичерпані в недавно заложений НАРОДНИЙ КНИГАРНІ в ОТТАВА.
 Приятель жоніра 30
 Календар Робітничий 25
 Календар Гумористичний 25
 Хлібороб 30
 Присвята Родина 30
 Календар Маринський 25
 Календар Загальний 75
 Також маємо великий склад різного рода книжок.
 NARODNA KNYHARNIA
 534 Rochester St. Ottawa.

ПОПУКУЮ
 Мого брата Михайла Стефаніка, котрий має перебувати в Бритіи Колумбі. Справа важна. Зголошуватись до: Geo. Stefanick, Box 17 Diamond City Alta.

НАПРАВЛЯЮ
 машини, гримфони, клезети, револьвери і т. п. по уміркованих цінах.
 117 McGregor, між Стела і Флора Аве.
 Сем Мораховський.